

הרצח. הוא מכחיש שהיה שם אייכעם,

ששוטר, שהיה מאהבה, הוא הרוצח

נרצחת קליינרמן בדירתה שריפה על השטח

הוא סיפר שהיא אמרה לו שיש לה ידיד נוסף, גם הוא שוטר, המשרת בעזה. שוטר זה נהג זמן מה לישון בדירתה, וכאשר שמע על כך העד, הוא שאל אותה: "מה זה שנינו?" והיא הרגיעה אותו שהיה בסדר, ושהשוטר השני הוא סתם נדוניק, והיא תגמול איתו בקרוב.

כן, אבל בלי זקן!

עם סיום עדויות התביעה, עלה הנאשם להעיד. הוא חזר על גירסתו שמעולם לא הכיר את נחמה, לא ביקר בבארים ולא היה בדירתה. לא היה לו כל הסבר כיצד הגיעה טביעת כף ידו אל הקיר שמעל מיטתה. הוא חזר כפרוטרוט על סיפור הווידיאו, ואמר כי המכשיר, כאשר קיבל אותו משכנו, היה עטוף בסמרטוט פירחוני. לא הייתי צריך את הכר הזה או זרקתי אותו בדרך, אמר הנאשם.

הוא חזר על המריבה שהיתה לו בבית עם אשתו סביב קניית המכשיר: "החלטתי ששלוס-בית עדיף, והוץ מזה למכשיר לא היו ניירות, או החזרתי אותו לשכן, בתוך מיוודה חומה שלקחתי מידי." "

זרגרופ הוא מסגר במיקצועו. בתקופה שבה נרצחה המארכת, למד בקורס מסגרות, כדי לקבל תואר. הוא החסיר כמה ימים מלימודיו, ומורו בא לבקרו בבית, כדי לברר אם הוא חולה. בכיתה המלאכה של זרגרופ, הצמוד לדירתו, נמצאה שארית מוט-ברזל, הדומה בריוק לזה שבו נרצחה נחמה. זרגרופ סיפר כי מוט-הברזל שימש אותו בעבודתו כמסגר, וכי יש בשוק מוטות רבים מסוג זה.

אשתו של זרגרופ עלתה גם היא על דוכן-העדים, וסיפרה את גירסתה על מכשיר-הווידיאו. התובעת דבורה חן

הרצח, כאשר פתחה את הכר בו היא עובדת, בשעה 5 אחר-צהריים, בא גבר צעיר, בלונדי, בעל שיער חלק, ושאל על נחמה. היא אמרה לו שלא ראתה אותה, והוא אמר לה: "את יכולה להגיד לנחמה שהחשבון שהיה בינינו ייסגר, ואחר כך אני נוסע לחו"ל."

ניהאר המשיכה וסיפרה כי באותו ערב, יותר מאוחר, הופיעו כבר שלה ארבעה בחורים מסוממים — כולם מגולחים, אמרה — והם שאלו על נחמה וגם על האחוזת.

כאשר סיימה ניהאר את עדותה ועמדה לרדת מרוכן-העדים, שאלה אותה התובעת בחקירה נגדית שאלה אחת: "את הנאשם את מכירה?" והצביעה על זרגרופ השחרחר והמוזקן, שישב על ספסל-הנאשמים.

העדה שלחה בו מבט אחד ואמרה: "כן, הוא היה אחד מארבעת הבחורים המסוממים שבאו לשאול על נחמה באותו ערב."

ההפתעה לקהל ולשופטים היתה גדולה.

רגע אחד היתה דממה באולם, ואחר כך עבר בין הקהל לחש של תרהמה. ניהאר הביטה שוב בנאשם, ואמרה: "אבל אז הוא היה בלי זקן!"

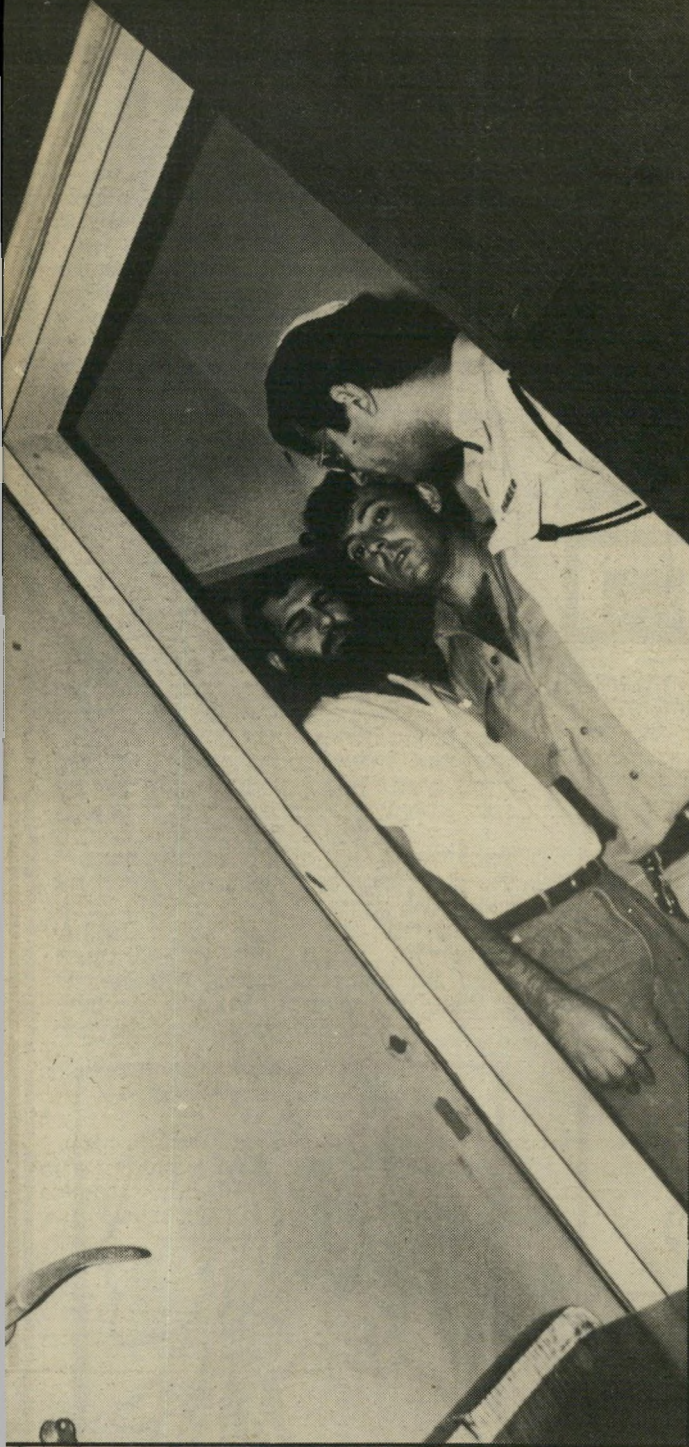
מעדויות קודמות במישפט היה ידוע, כי כאשר נעצר זרגרופ הוא היה מגולח למישעי, וכי החל מגדל את זקנו רק לאחר שנעצר.

העדות המפתיעה השאירה רושם עצום בקהל. בעיקר משום שהיתה כל כך פיתאומית, בלתי צפויה, וכאה מעדת-הגנה. העדות הו השלימה את החוליה החסרה בראיות, ואישרה שהנאשם אומנם הכיר את הנרצחת ואף חיפש אותה סמוך לרצח.

כאשר יצא הקהל מהאולם, התיישרה דורית, אחותה של הנרצחת, על ספסל ועיכלה את מה שקרה באולם. "אי-אפשר לתאר מה שאיכרת! היא היתה כל-כך נחמדה ויפה. היא היתה רצינית כזאת, קראה ספרים רציניים וראתה סרטים. היא רצתה לעזור את המיקצוע וללדת ילד."

"היא כל כך רצתה ילד! למה זה צריך היה לקרות לה? היא מעולם לא עשתה רע לאף אחד, אז מה אם היא מארכת של בארים? חסרות עקרות? בית שבוגדות בכעליהן? אחותי היתה כל-כך חביבה, עזרה לכולם, יש לה כל כך הרבה חברות שאוהבות אותה, כולם באות למישפט כעת."

דורית לא ראתה את תמונות אחותה לאחר המוות. המישטה חסכה ממני נה את המראה הנורא הזה. "מי יכול היה לעשות לה רבר כזה?" שואלת האחוזת — ועונה בעצמה: "רק סוטה" מין. הוא היה לוקח מהיירה גם את התכשיטים היקרים שלי ושלה, שהיו

הנאשם זרגרופ (משמאל) ושוטרים בבית-המישפט מכשיר-ווידיאו גנוב

בחדר השני. הוא בא רק כדי לרצוח אותה, ואחר כך הצית את כרי להעלים את עיקבותיו."

דורית התייחסה לנאשם ואמרה: "ראיתם איזה רושם טוב הוא עושה? הוא מרבר עברית כל-כך טובה ובשקט כזה. מי יכול להאמין שהוא מסוגל לרצוח? אחותי בטח הכירה אותו, כי היא לא היתה פותחת אף פעם דלת לאדם זר."

"גם אני תמיד מביטה בדרך החריד כדי לראות מי בא. אני לא ראיתי אותו מעולם ואחותי גם לא סיפרה לי עליו. אבל אולי זה היה פלירט חדש שלה. הוא נשמע כל-כך אינטליגנטי, אחותי אהבה אנשים כאלה. הוא בטח עשה עליה רושם נדיבורים שלו."

דורית וחברותיה, צעירות, יפות ומטופחות, נושאות בארנקן את תמונותיה של נחמה. "היה לה פרצוף של מלכת-יופי", הן אומרות ומראות את תמונותיה. בתמונות נראית נחמה כיפהפה בעלת עיניים גדולות, תמות, וחיוך חביב.

השופטים, חנה אכנור, ישראל גלעדי ויוסף גולדברג, יצטרכו להחליט, אחר שישמעו את כל העדויות, אם טביעת כף-היד, טביעת האצבע על מכשיר-הווידיאו, וזיהויו של הנאשם על-ידי ניהאר — מספיקים כדי להרשיע את זרגרופ ברצח, למרות הכחשותיו הנמרצות, וטענתו שלא הכיר את הנרצחת ולא היה מעולם בכיתה.

סניגור נבנצאל השוטר רצח

תובעת חן טביעת-האצבע קובעת